

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 10.

W NIEDZIELĘ DNIA 4. LUTEGO 1798.

Z Paryża d. 12. Stycznia.

Oto jest namieniona w No. 8 naszej Gazyety odezwa dyrektoryatu do Francuzów.

Obywatele! Ciało prawodawcze stanowiąc ustawą swoją pożyczkę przeciw Anglii, uświęciło patryotyczną gorliwość zrobioną dyrektoryatowi przez handel Paryzki. Dyrektoryat wykonawczy przypomina wam pobudki, które was wszystkich do pomysłności tego środka nakłonić powinny. Obywatele, zwyciężywszy Europę, jeden wam się jeszcze nieprzyjaciel zostaje, który panując nad morzami, chce ię dla was zamknąć. Rolnictwo, handel i przemysł Francyi wszystko jest przez Anglię ściesznione, który porty ię blokuje. Wy nadewszystko kupcy, rękodzielnicy, armatorowie w departamentach nadmorskich i wielkich miastach Francyi, naśladujcie gorliwie dany wam od Paryzkiego handlu przykład. Słyszycie ministra W. Brytanii, mówiącego wam w nayobelżywszych wyrazach, że handel Angielski jest do handlu Francuzkiego iak 18 do 1? że

przywóz i wywóz we Francyi nie przecho-
dzi 400 mill. gdy w Anglii do 7000 mill.
donosi? możecie się na moment zastanowić
nad zniszczeniem tej rachuby Angielskiego
łakomstwa? Francya dla prowadzenia
szczęśliwie wojny musiała na moment
poświęcić swoy kredyt; lecz zwycięztwo
powinno ię teraz nadgrodzić te offiary,
powracając ię razem gotowe pieniądze
istopien iaki ię obszerność ziemi, ludność,
brzegi i rzeki między handlującymi
mocarstwami naznaczają. Szacowni kupcy
zastanowcie się nad tym; założcie wasze
bogactwa na kredycie narodowym; widzicie,
żegdy rząd zakazuje Angielskich towarów,
otwiera nowe pole przemysłowi Francuzkiemu.
Wasza tu jest sprawa. Co uczynicie dla
wojny, uczynicie dla was, dla pomysłności
waszych fabryk, dla interesu waszych
familiy i waszych potomków.

Obywatele wszelkiego stanu, pomyślcie,
iak wielkie skutki z waszego usiłowania do
poniżenia i ukarania gabinetu

Londyńskiego wynikać muszą. Od wie-
ku mieszka Anglia zawsze spokojność Eu-
ropy; gienłusz iey niespokojny niszczył
ład, i będąc od niego oddzieloną, ro-
zumie się być niezwycięzoną. Francuzi!
nauczcie tę wyspę, że chociaż jest od oso-
bnioną, nie jest przeto niedostępną, i mo-
żna na iey łono wszystkie te nieszczęścia
wysypać, któremi waszą oyczyznę okry-
ła. Skoro Anglia zwyciężoną zostanie,
trwały polym pokoy nastąpi, i równowa-
ga Europy nie będzie naruszona; bo rzecz-
pospolita Francuzka, nadto wielka, żeby
ją miał kto atakować, nie będzie sama
miała przyczyny do atakowania kogo; bę-
dzie nadto wielka, żeby się ambicyą uwo-
dzić miała i wcale nie będzie widziała po-
trzeby przestąpienia swoich granic. Mo-
żna wam zaręczyć, że gdy zwyciężycie
Anglią, przyniesiecie sobie, potomkom
waszym i całemu rodzajowi ludzkiemu po-
koy. Bitwy te wasze będą ostatnie. Na
was wojskowa stanie, chwała i bohatero-
wie Francuzcy na przyszłość już nie
znaydą więcej rywalow. Lecz nie dosyć
dla was mówić wam o chwale: rewolu-
cya Francuzka zwrócona w swem biegu
przez tyle rodzajow trudności, lubi zwr-
cać się do swego źródła. Nie trzeba ni-
gdy zapominać, że filozofia była iey za-
sadą, wolność celem, i że iey obroncy
porwali nadewszystko broń dla szczęśli-
wości narodow. Francuzi! wy chcecie
obalić panowanie gabinetu Londyńskiego,
ale nie chcecie podbić Anglikow: po nie-
wątpliwey pomysłności broni rzeczypospo-
litey, lud ten będzie wam winien uwol-
nienie go od ogromnego ciężaru tax, któ-
re mieszkańców wsi i miast iego uciskała.
Anglia nie zobaczy więcej 18,000 woyska,

i 18,000 cudzoziemcow przebywających
Ocean dla bliskiego ich uiarzmienia. Kto
niekaże iey więcej z układow szaloney
tyranii, płacić żołdu, owym naiętym lu-
dziom dla włożenia na nią kaydan. Kto
by uwierzył? 80 mill. weszło do kasy
partykularney Jerzego III za utrzymywa-
nie Hanoweranow, wspierających iego do-
spotysm nad poddanymi W. Brytanii. Spie-
szcie się, obywatele, do oswobodzenia
tego narodu, który od waszey niechęci na-
leżący się iego uciemiężycielom, wyła-
czycie: niechay Francuz zawsze pocziwy
i niezwycięzony będzie razem w Anglii zo-
bywcą ministrow i oswobodzicielem oby-
watelow, zwycięzcą dworu i oswobodzi-
cielem ludu! Nie myślcie nigdy, żeby o-
swobodzony Anglik nie żądał pokoyu; sa-
mi Anglicy porównywały machiawelism
swego rządu, z Francuzką szczerością.
Dziwią oni umiarkowanie rzeczypospo-
lity w traktacie z Austryą, i wiedzą że w
walce do której nas rząd ich przymusza,
jakiegokolwiek oney będą wypadki zawsze
są przeciwne Anglii. Jeżeli Francya za
pierwszem atakiem będzie zwyciężoną,
rząd Angielski rozbił się zaraz pod cięża-
rem niezmiernych długow. Jeżeli jakie
zdarzenia spóźnią waszą pomyślność, zo-
baczą Anglicy, że nic waszego nie ostu-
dzi męztwa, ani chęci w dokonaniu swe-
go zamiaru; zaczym im dłużey usiłowa-
nia Francyi trwać będą, tym bardziej się
długi Anglii powiększą, a Europa wie, że
te długi czy prędzey czy później muszą
być zapłacone. Coż się zrobiło z owej
straszney ligi, którą gabinet Londyński w
Pilnitz ułożył? Przymuszono was do bi-
cia się za waszą niepodległość: wy zdo-
byliście Belgium. Chciano wam odbić Bel-

gium; wy broniąc Belgium zdobyliście Lombardya, a broniąc Lombardyi nadaliście Francyi granice Renu. Wojna zaczęła się przeciw wam w roku 1792 o 40 mil od Paryża: wy zakończyliście ją w roku 1797 o 30 mil od Wiednia. Każda przeszkoda do pokoju, nie była tylko hałasem do nowych zwycięstw.

O Francuzi wszystkich partyj! Anglicy wyrządzili wam złe, gabinet ich podbił wewnętrzne niezgody, gabinet ten podbił Europę przeciw wam, gabinet ten uzbroił was jednych przeciw drugim, o-uzbroicie więc waszą broń przeciw niemu; złączcie się wszyscy i spiescie do Londynu. . . . Tam wykorzystanie przyczynę waszego nieszczęścia; tam znajdziecie zewnętrzny pokój i koniec waszych rozruchów. A nie mając więcej do zwyciężenia nieprzyjaciół, będziecie iedynie myśleć o ugratowaniu waszey rzeczypospolitey na spokojności i szczęściu. Już wielką odbyliście sprawę; ostatni ieszcze raz wymierzcie, a będzie cel dopięty. Pewne przeczucia zdają się już przewiadać zwycięztwo; moc zapafu we Francyi nie zna granic. Dla spełnienia tych pomyślności, miarkujcie waszą wolę. Nieprzyjaciele wasi w ostudzeniu waszego męstwa i poróżnieniu was, iedyną tylko nadzieję pokładają; w waszym chęć was unyśle pobić; gdzie indziej zaś nie macie ich się przyczyny obawiać. Okażcie im przez skutek, że nie macie tylko redno czuć. Niechay każdy z swey strony przykładą się do wielkiego dzieła narodowego; niechay każdy w pomiar swego majątku przyczynia się do proponowaney pożyczki; niechay prędkie wasze dopelnienie tey pożyczki, będzie wro-

bą i przykładem szypkości wyprawy, a bądźcie pewni, że nasamą wiadomość o tym iednomyslnym poruszeniu gabinet Angielski iuz zwyciężony będzie.

Podpisano *Barras, prezydent.*

Lagarde, sekr. jen.

Postępek naszego ambasadora Buonaparte, w Rzymie iest od dyrektoryatu zupełnie pochwalony, i minister zagranicznych związków napisał do niego z tey okazyi następujący list:

" Odebrałem obywatelu, nayboleśniejszy list, w którym opisałeś mi zasługę w Rzymie d. 8. nivos okropne zdarzenia. Nie można daley zdrady i podłej złości posunąć. Bądź pewny, iż rzeczpospolita wymierzy sobie godną iey sprawiedliwość; przyymiy tym czasem iedyną pociechę w tym zapewnieniu, iaką człowiekowi uczynić można, który widział obok siebie umierających pod ręką podłego zabójcy naylepszych swych przyjaciół i nieustraszonych przyjaciół rzeczypospolitey. Mimo staranności w ukryciu tego wszystkiego, co cię osobiście w tym okropnym dniu dotyka, nie iest nam tajno, że w naywyższym stopniu okazałeś męztwo, zimną krew i ową roztropność, przed którą nie się ukryć nie potrafi, i że utrzymałeś przy- stoynością honor imienia Francuzkiego.

Dyrektoryat złości mi oświadczyć ci w naymocniejszym i naysczulszym sposobie iego żywe ukontentowanie z całego twego postępku. Uwierzyż zapewne, że mnie to kontentuje bydz tłumaczem takowych uczuciow. Pozdrowienie i braterstwo.

Podpisano *Talleyrand-Perigord*
minister zagr. związków.

Nim ambasador Buonaparte z Rzymu

wyjechał, napisał kardynał sekretarz stanu w tej treści do niego list:

Z pokoiów Watykanu d. 28. Grudnia 1797.

Kardynał Józef Doria Pamphili, sekretarz stanu, odbiera z największym strapieniem billet obywatela Buonaparte, ambasadora rzeszypospolitej Francuzkiej i podpisuje dla niego z największym umiłowaniem paszport i pozwolenie na konie pocztowe.

Nie śmie go prosić, żeby zawiesił swój odjazd; ale poważa się obciążyć go listem do margrabiego Malsimi, w którym zamiast opisanego mu wszystkiego co się stało, polegając na dobrej i znanej wierze obywatela ambasadora, odsyła go do jego raportu uczynionego rzeszypospolitej Francuzkiej. Zdrowie Oyca S. nie pozwala opowiedzieć mu w tym momencie tego wszystkiego, co się stało, i można przewidzieć jak smutne skutki to okropne zdarzenie, na jego słabym zdrowiu sprawić może. Rząd jest zawsze gotów uczynić rzeszypospolitej Francuzkiej jakie zechce wynagrodzenie, chociaż to w żaden sposób z jego nie pochodzi błędu.

Niechaj się jeszcze godzi piszącemu kardynałowi przed zakończeniem tego listu dodać, że w mocy jest obywatela ambasadora, zachować to, co generał Buonaparte wspaniale w Tolentino ustanowił, i spodziewając się wszystkiego dobrego po znanej łasce obywatela ambasadora, ponawia mu zapewnienia wysokiego swego poważania.

Podpisano: Józef kardynał Doria Pamphili.

Zamordowany w Rzymie generał Dufhot, był bardzo od generała Buonaparte kochany, i przeznaczony był do kómmen-

derowania grenadyerami w armii Angielskiej.

Buonaparte bywszy nasz w Rzymie ambasador, zasiędzie jako deputowany Korsyki w radzie 500. W zdarzeniu d. 28. grudnia w Rzymie miał kapelusz prześrzelony.

Obecniejszy Redaktor mieści w sobie dosyć obszerny artykuł o interesie Prus. Oto jest treść jego: "Zapowiadała odmianę w systemacie polityki Prus. Mówią o nowej koalicji przeciw rzeszypospolitej Francuzkiej przez Anglią z Rosyą i Prusami zrobionej. Gdyby te wieści miały dowody pewności, i zgodne z naturą rzeczy były, potrzebaby rzeszypospolitej z nowymi nieprzyjaciół rozpocząć walkę. Lecz doświadczenie naucza, że podobne wieści są często dowodem przeciwnych rzeczy, które się stać mają. Autor tego artykułu usiłuje dowieść, że interes Prus nie dozwala temu mocarstwu, wchodzić w związki z Anglią i Rosyą przeciw Francji. Zbawienie i chwata Prus są, mówi daley, w jedności z Francją: uformowanie tej jedności, ustalenie, umocnienie onej i rozszerzenie co raz bardziej, oto jest systema polityczne, jakie Prusy powinny zachować. Jedna tylko odmiana w starym jego systemacie nastąpić może, żeby się z tym oświadczył prędko i szczerze.

Wyszły okręt Amerykański Benjamin Nancy, d. 1. czerwca z Dublinu, wstrzymany dotąd przez wiatry, został od naszego korsarza złapany. Więcej jak półowa ludzi korsarskiego naszego okrętu weszło do tego okrętu, i przetrząsneli go wkrus. Papiery kapitana były z największą surowością examinowane; ale gdy się zapewniono, że wszyscy na tym okręcie ludzie byli Irlandczykami, obszedł się znie-

mi korsarz po przyjacielu i nic z tego okrętu nie wzięwszy, puścił go wolno.

z Paryża d. 14. stycznia.

Rozgłoszono tu dziś, że margrabia Malsimi, poseł Papieżki do Templu zaprowadzony został; ale nie prawda, on ma tylko u siebie w domu areszt. Dozor nad jego strażą ma officyalista municypalny, który po włosku umie, będąc dawniej w Neapolu. Margrabia Malsimi jest z resztą bardzo dobrze i z przyzwyczajeniem dla jego osoby uszanowaniem traktowany. Buonaparte odwiedzał go po dwa razy. Toskański i Sardyński posłowie byli także u niego. Hrabia Cabarus Hiszpański poseł nie był u niego. (Przy każdej wizycie oddała się officyalista municypalny od niego.

Jak tylko generał Buonaparte odbierze wiadomość, że już deputowani kongresu w Rastadt odebrali nieograniczone pełnomocnictwa, zaraz tam pospiesz.

Król Hiszpański nie przestaje xcia pokoju łaskami obsypywać. Powierzył mu świeżo nad będącymi na Hiszpańskim żołdzie Szwaycarami komendę.

Obywatel Gallois, idący w celu zamiany niewolników do Anglii, odebrał już iak słyhać z Londynu paszport.

Oprocz kuryera, który dyrektoryat na odebraną wiadomość o zaszłym zdarzeniu w Rzymie do generała Berthier wyprawił, wysłał także natychmiast drugiego do Rastadt.

W Bordeaux wzięto wszystkie kupieckie okręty do wyprawy przeciw Anglii w rekwizycją. Wylądowanie do Anglii ma być w czerwcu, albo w lipcu przedsięwzięte.

Z Brest donoszą co następuje: "Wszystko okazuje nieochybny zamiar zaprowadzenia do skutku wylądowania do

Anglii. Roboty w tutejszym porcie są podwojone i wiele okrętów uzbrojaia, między którymi znajdują się trzy o 3. piętrach. Wszystkie transportowe okręty mają być z innych portów do Brest ścignione; wice admirał de Large ma z tutejszym dyrektorem nad tym uzbrojeniem dozór. Z Tulonu sprowadzają trzecie pół brygady artylleryi morskiej, która do 4. pół brygad doprowadzoną będzie. Wiele wojsk jest tu także spodziewanych, które tym czasowo na brzegach oceanu stać będą. Zatrzymaną officerom gażę zapłacono za 2. miesiące, a reszta w krotce będzie zapłacona.,,

W wielu innych portach pracują nad budowaniem płytych statków.

Zapewniają, że eskadra Angielska pod kontra admirałem Nelson z okolic Kadyx poszła na śródziemne morze.

Dyrektoryat, mówią tutejsze pisma, chce iak naysolenniejszą nad rządem Rzymskim odnieść zemstę. Generałowi Berthier zostawiony jest honor wniescia do kapitolium i rozstrzygnięcia losu Rzymu. Król Neapolitański nie będzie się chciał zapewne do kłótni z Rzymem mieszać.

Z departamentu Montblanc donoszą, że pierwsza dywizya Włoskiej armii odebrała rozkaz wniescia do kraju Wodow.

W Nims spalił się teatr; domyślają się że ogień podłożony został.

Obywatel Hirsinger zawiadujący interesami w Saxonii i Mangourit zawiadujący interesami w kraju Wallizow, obowiązali się poki tylko wojna z Anglią trwa, po 1500 liw. na rok płać.

Astronom Laland grozi nam, mówi Poulter w swoim dzienniku, nadejściem komety, która dla naszego okręgu niebezpieczną być może.

Składki na wylądowanie do Anglii co dzień znaczne przychodzą.

Miedzy zabranemi okrętami przez naszych korsarzy, znajduje się jeden Portugalski okręt 150,000 liw. wartości mający i 4 Angielskie przez korsarza Anceron z Dunkierki zabrane.

Dyrektoryat nakazał wyrokiem swoim, że d. 21 stycznia, jako dzień śmierci Ludwika XVI będzie iak dawniej obchodzony. Wszystkie konstytucyjne władze zgromadzą się w kościele S. Sulpicyusza. Dyrektoryat i ministrowie Francuzcy udadzą się tam. Akt konstytucyjny będzie na ołtarzu oyczyzny złożony i prezydent dyrektoryatu będzie miał mowę. Dyrektorowie, ministrowie, publiczni urzędnicy zaprzysięgną nienawiść tronu, i muzyka będzie grała himn na krzywoprzysiędcow.

Różne pisma donoszą, że do Kale od wielu kupców z Londynu nadeszły listy, dowiadując się czy mogą dostać do przybycia do Francyi paszporta i tam osiaść.

Obywatel Boucquet, dawniej zawiadujący kancelaryą w wydziale ministra policyi, idzie do Niemiec iako pomocnik kommissarzowi Rudler.

Minister nasz w Genui, obywatel Faypoult, odjeżdża iak słyhać z tamtąd. Tamtejsze miasto na znak wdzięczności ofiarowało mu 100,000 liw. w podarunku. Rząd Genuński chce generałowi Buonaparte w obrazach i innych towarach i rzeczach znaczny podarunek przesać.

Dyrektoryat oznaymił wyrokiem swoim, że by nikt nie wazył się innego nazwiska używać, iak tego, które ma w metryce swojej wyrażone.

Niektóre osoby rozumiecia, że Xzę Parmy może teraz z państw kościelnych iakie

wynagrodzenie otrzyma, jeżeli dyrektoryat innych zamiarów nie ma.

Obywatel ieden robi teraz w Bordeaux płytki okręt, którym zapewnia, że będzie przeciw wszelkiemu ogniewi i skałom bezpieczny, i będące na nim wojska od nieprzyjacielskiego ognia zupełnie okryte.

Bywszy margrabia Beaucaire jest arestowany, a Karól Rohan który był do Templu zaprowadzony na wolność puuszczony.

Podług tutejszych pism Xzę Conti mieszka w Barcelonie. — Deputowani Genewscy nie wskurawszy nic odiechali nazad.

Wielu officyerów przeszłego rządu, którzy się w domu inwalidow znajdowali, a w wojnie rewolucyjney nie służyli, muszą w 3 dniach z tamtąd ustąpić, ale żołd swoy będą wszelako odbierali.

Przedwczorem postanowiła rada 500 na wniosek Villers, że wszystkie obalone lub powiędłe drzewa wolności w całej rzeczypospolitey kosztem gromad aż do d. 21 stycznia iako dnia śmierci Ludwika XVI nazad postawione być mają, a kto na przyszłość drzewo wolności zetnie 4 lata będzie więzienia siedział.

Rada 500 potwierdziła także ustawę d. 18 fructidor, przez którą nadaie dyrektoryatowi moc wyprowadzenia wszystkich Xzy, których za podeyrzanych uważa. Jourdan zdał w teyże radzie rapport względem rekrutowania. Podług niego każdy obywatel od 18 do 21 lat w czasie pokoju, a w czasie wojny do 24 lat jest na liście żołnierskiej zapisany i na zawołanie dyrektoryatu maszerować powinien. Ma być posilkowa armia z 100,000 ludzi uformowana, która z młodzieży od 18 do 21 lat przez los wyciągnięney składać się

będzie. Stoiąca armia ma być przez te posiłkowe woyska i przez dobrowolne werbowanie kompletowana. Żaden obywatel nie może być oficerem, jeżeli lat trzy jako ochotnik nie wystąpił. Projekt ten drukować kazano i ma w krotce być roztrząsany.

z Medyolanu 1. Stycznia.

Jeżeli wierzyć zechcemy publicznym pogłoskom, rząd nasz nie miał żadnego wpływu do świeżo wybuchłych w kościelnym państwie rozruchów, i wydał nawet rozkaz, aby woyska Cysalpińskie, różne zajmujące miasta, ustąpiły z nich natychmiast, iak tylko tam spokojność i porządek przywrócone zostaną. Dla usprawiedliwienia wniesia woysk tych do Pesaro, gdzie rozpoczęła się insurrekcyja, nasze gazety przywodzą następujący czyn: Arcybiskup Saluzzo rządca miasta tego w momencie gdy lud powstał, obawiając się o bezpieczeństwo własney osoby, wysłał sztafetę do generała Dombrowskiego komenderującego oddziałem woysk Cysalpińskich w departamentach Liamone i Rubicon z prośbą, aby tam wkroczył z swemi woyskami i nie dopuścił rozlewać krwi ludzkiej. Jenerał ten odpowiedział, iż będąc na żołdzie mocarstwa, które się stało neutralnym, nie może wkroczyć tam zwoyskiem; jednak na potworzone prośby rządcy, nakłonił się potym i wysłał do Pesaro mały oddział woyska pod rozkazami szefa brygady Lecchi, który zatrzymał się tam jedynie wstrzymaniem zapалу ludu i zabespieczeniem własności i życia obywateli. Toż samo działo się prawie w innych miastach gdzie insurrekcyja wybuchła, i żadnych nie popełniono zbrodni. W Fossombrone garnizon papieski wraz z komendantem z początku był wzię-

ty w niewolę; lecz zaraz potym został uwolniony. Woyska papieżkie będące w Urbino i Sinigalia przed przybyciem Cysalpinów cafnęły się spokojnie. W tychże samych gazetach znajdziemy dowodzące pismo, że postępowanie woysk Cysalpińskich lub przynajmniej iakiś ich części w czasie pierwszego ich wkroczenia w kraje Papieżkie nie najlepsze było. Dowodem tego jest podany od oficerów pierwszego legionu Polskiego jenerałowi Dombrowskiemu adreś w tych wyrazach: „Postrzegamy z największym żalem wrzenie, iakie, mówią w nim, sprawiło popełnione zniszczenie włościanów przy oblężeniu fortecy S. Leona i nadużycia, których dopełnili przy tej okoliczności nieprzyjaciele zgody i spokojności publiczney. Nikt lepiej nie wie, iak ty obywatelu jenerale, z iaką usilnością i pracą chcieliśmy czuwać nad bezpieczeństwem opuszczonych od właścicieli domów, i iak wiele cierpiemy, że do tego trafić nie mogliśmy celu. Zarzuty czynione naszemu woysku chociaż wprowadzie za nadto są powiększone, gdy jednak mają w gruncie cokolwiek prawdy, przedsięwzięliśmy w ręce twoje złożyć miesięczną gażę dla wsparcia prawdziwie ubogich mieszkańców, a przytym szkodliwych zdarzeniu.” — W radzie wielkiej wnoszono znów, aby wszystkie duchowieństwa własności, za narodowe ogłosić dobra. Nakazano także wydrukować i do dni trzech odłożono projekt ściągający się do wykonania przez biskupów, arcybiskupów i plebanów przysięgi takiej, iaką wykonują inni publiczni urzędnicy. — Gdy znaczna liczba członków obydwóch rad, złożyła swoje urzędy, na wielu sessjach zatrudniano się, iakim sposobem ich mieysca

zastąpione być mają. Jenerał Bounoparte ułożył listę zastępców i zapewne pomiędzy temi nastąpi wybor nowych członków. Na jedney z ostatnich sesyji postanowiono, że na dniu 21. Stycznia obchodzona będzie *uroczystość wdzięczności ku ludowi Francuzkiemu*. Uroczystość ta odprawia się w obrębie Marsowego pola, na którym wystawiony będzie ołtarz wolności, otoczony trofeami, napisami, figurami allegorycznymi &c. Rada starszych odrzuciła wyrok stanowiący przymuszoną pożyczkę 5. mill: stosownie więc do tego, dobra zakonu Maltańskiego powróciły się znowu pod zarządzenie Dyrektoryatu. Od rzuciła także rada starszych wyrok stanowiący, że medal służyć będzie za zbior reprezentantów narodu. Dowiadujemy się z Rovigo, że dywizya jenerała Dumas złożona z 6. regimentów dragonii na dniu 4. stycznia ma opuścić miasto to, i jego okolice, dla udania się wewnątrz Francyi.

Z Londynu d. 12. Stycznia.

Wczoray czytano w wyższej izbie parlamentu następujące króla poselstwo:

Król Jmć uznał za potrzebne donieść izbie lordów, że odebrał z różnych stron wiadomości, o przygotowaniu iszrodkach Francyi, mających za cel, iak publicznie oświadczone, napadnienie tego królestwa. Król Jmć polegając zupełnie na gorliwości i męstwie swego wiernego ludu, który za wszystko walczy, co mu jest drogiego, rozumie, że wszystkie usiłowania skończą się na zamieszanu i upadku tych, którzy je przedsięwzięli. Wszelako Król Jmć ma sobie za obowiązek, podług zwyczajnej jego troskliwości o dobro i bezpieczeństwo ludu jego, że żadnego nie opuści iszrodka, któryby w teraźniejszym ważnym położeniu przyłożył się do obrony

tych królestw, i stosownie do parlamentowego aktu pomnażającego millicyę, każe im wyruszyć w pole, iak tylko potrzeba wyciągać tego będzie."

W niższej izbie P. Dundas przeczytał to samo poselstwo, obydwie izby uchwaliły adres podziękowania królowi.

Bill nowych tax mimo uczynionych przeciw niemu w wyższej izbie opozycyi przeszedł 73 przeciw 6 głosy i wczoray po trzeci raz już był czytany i uchwalony. Kommissya królewska dziś go potwierdziła. Wyższa izba jest do d. 13, a niższa do 8 lutego odroczone.

Wczoray po odebraniu gciy już załegłej poczty z Hamburga, ktorey depesze o wzięciu przez Francuzow Mo, unczy donoszą, odbyła się zaraz sesya tajemney rady.

Nieiaki Bingley kassier jedney handlowej kompanii, zabrawszy 12,000 f. szt. uciekł. Z Harvich zaambarkował się do niższej Saxonii.

Xżę Klarencyi kazał w Portsmouth obeliskę na pamiątkę naszych zwycięstw wystawić.

Przygotowania do obrony czynią się z największym pośpiechem, i millicyę wszędzie werbuja. Na zachodnich brzegach wylądowano znowu wiele broni dla nieukontentowanych; ale ta zabrana została.

W Irlandyi, gdzie wiele promocyi wojskowych poczyniono, ogłoszono znowu wiele dystryktów w stanie buntu. Wiele mieszkańców wynosi się wciąż z tamąd do Ameryki. Francuzki jubiler nazwiskiem Moronge został w Irlandyi z jednym stycharzem za robienie fałszywych banknotów aresztowany.

Do St. Domingo wysłano znowu wiele woysk. — Brzybyłe z Homburga pakeboty wiele od burzy ucierpiały, i jeden z nich 6 ludzi utracił.

D O D A T E K

D O N^{ru.} 10.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELE DNIA 4. LUTEGO 1798.

Z Rastadt d. 15. Stycznia.

Zamiana nieograniczonych pełnomocnictw Rzeszy między pełnomocnikami Francuzkami odbyła się wczoray, przez sposób wzajemnego oddania sobie widywanych kopii. Minister pełnomocny Cesarzski nie ustaje żądać otworzenia uroczystych sefssy pod jego prezydencyą. Obawiają się żeby to zdarzenie nie spoźniło jeszcze negocyacyi. Deputacya dnia dzisieyszego na sefssy swojej, która aż do godziny 3. po południu trwała tym się zatrudniała, i kurjer przybyły z Ratysbony wyprawiony nazad został z depeszami do tego ścigającymi się przedmiotu.

Z Rastadt d. 16. Stycznia.

Zdać się ze wszystkie trudności, których obawiano się wczoray zupełnie uprzągnięte zostały, i że negocyacye rozpoczną się i trwać będą z wszelką usilnością. Ciekawi zapewne będą nasi czytelnicy nowych pełnomocnictw, któremi deputacya Rzeszy opatrzoną została. Otoż jest ich treść:

Ogólne pełnomocnictwo dla deputacyi mianowanej od Rzeszy do zawarcia pokoju.

Elektorowie, Xiążęta i stań S. państwa Rzymskiego osądziwszy za rzecz

przyzwoitą, wybrać z pomiędzy siebie tych którzy zasiadać będą od strony ciała Niemieckiego i utrzymować jego interesu na negocyacyach, które odbywać się mają dla zawarcia powszechnego pokoju, pokoju sprawiedliwego, przyzwoitego i trwałego między Cesarzem Jmć. naszym najłaskawszym Panem i Rzeszą Niemiecką z iedney, a rzezapospolitą Francuzką z drugiey strony: wybrawszy i mianowawszy na ten koniec z kolegium elektorow, Mogunckiego i Saskiego, z kolegium xiążąt katolickich: Austryą, Bawaryą, Würtzburg, z Xiążąt zaś wyznania Augszpurskiego, Bremen, Helsen Darmstadt i Baden, z pomiędzy miast Augszpurg od miast katolickich, a Frankfurt od miast wyznania Augszpurskiego.

Stosownie zatym do tego za pozwoleniem J. C. Mści jako naywyższy Rzeszy głowy, dać im się mocą ninieyszego wyboru od ogólnego Niemieckiego ciała nieograniczone pełnomocnictwo wystania swoich deputowanych na miejsce na odbywanie kongresu oznaczone, i tam stawiania się przy pełnomocnym ministrze J. C. Mści, naradzania się, negocyowania, zawierania i podpisywania tego wszystkiego, co tylko może przyczynić się do powrócenia

powszechnego pokoju, pokoju sprawiedliwego, przyzwoitego i trwałego, a w ogólności do powszechney pomyślności i spokojności oyczyzny. — Wszystko więc co, tak od deputowanych Rzeszy wszystkich w ogólności lub innych w przypadku nieprzytomności którego z pomiędzy nich, dla choroby lub nie stawienia się łącznie z legacją Cesarską umowione, zawarte i podpisane będzie, od całej Rzeszy przyjęte w czasie oznaczonym o który się wzajemnie umowią, potwierdzone i w sposobie nie naruszonym zachowane będzie. Stany deputowane w każdym razie w tym przedmiocie zastępować będą miejsce ciała Niemieckiego, tak, iak jest zwyczajem w podobnym przypadku.

Z Bononii d. 4. Stycznia.

Weszli do krajów Papieżkich Francuzi i Cysalpinowie osadzili już Loretto, Perugia &c. i maszerują prosto do Rzymu. Oycieć S był d. 31 grudnia tak słaby i schorzał że rozumiano, że już ducha swego wyda. Tuteysi patrioci utrzymują, że z Piusem VI papieżstwo ustanie.

Z Moguncyi d. 15. Stycznia.

Mamy już tu prezydenta i municy-

palność. Obywatel Umpfenbach, jest prezydentem, Mak kommissarzem policyi obrany; obywatele Lind, Standenheimer, Zentner i inni członkami municypalności, a obywatel Schlemmer, Dech i inni trzeci sędziami pokoju są obrani. Odtąd ustaje stary rząd, i wszystkie urzędy od d. 26 t. m. — Wczoray roztrzymano tu Francuzkiego artylerystę za niekarność.

Z Hagi d. 16. Stycznia.

Kommenderujący generał na naszym żołdzie będący armii Francuzkiej, generał Joubert przybył tu nakoniec i jutro odda mu generał Bernadotte kommandę. Mówią, że i te 25,000 dają dobrowolną ofiarę na wyładowanie do Anglii.

Członki kommissyi, które nad nowym planem konstytucyi pracują, poprzysięgły iak nayuroczyściey uratować oyczynę, lub umrzeć na tym stopniu.

Na potym będzie odieżdżającym z tad zagranicznym ministrom, zamiast złotych lancuzkow i medalow, sukno, płutno, porcelana &c. dawana. Durski minister Schubart pierwszy tego gatunku podarunek odbierze.

D O N I E S I E N I A

Podaje się do powszechney publiczności wiadomości, iż na dniu 9tym przysłego miesiąca r. b. w kamienicy niegdz zmarłego Józefa Hietzgiern kupca tuteyszego, pod Nrem 372 tu w miescie w sekcyi Iwskiej, dalsza licytacya roznych mobilow uina &c. po śmierci tegoż zmarłego Hietzgiern pozostałych, od godziny 9 aż do godziny 12 z rana, po południu zaś od godziny 2 aż do godziny 5 podobnie z i w dni następujące odprawiać się będzie. Dla tego mający chęć kupienia wyżej wymienionych mobiliow, mają się na dniu tymże 9 lutego roku bieżącego na miejscu do licytacji wyznaczonym stawić. Dan w Krakowie dnia 25 stycznia 1798.

Gelinek m. p.

J. Catzenski m. p.

Wohlmann m. p.

J. Wytyszkiewicz m. p.

Z rady stanu C. K. miasta Stołecznego Krakowa

W. Lichocki m. p.

affixum die 1ma Februarii 1798.

Jacobus Paczkowski Expo.

P A T E N T

Względem urza dzenia Dzieła Hypotecznego w nowo wschodnich Prusach i w inszych w roku 1797 w Possefsya obiętych bywszych Polskich Woiewodztwach i Powiatach, oraz w mieście Warszawie.

My Fryderyk Wilhelm z Bożej Łaski Krol Pruski &c &c &c:

Wiadomo czyniemy każdemu. Gdy urządzenie dzieła hypotecznego tym sposobem iak się iuż stało w inszych prowincyach naszych, nayspewniejszym iest środkiem do doskonałego zapewnienia się o własności i prawach do dóbr nieruchomych; tudzież do ugruntowania i zatwierdzenia realnego kredytu dziedziców dóbr; zabezpieczenia wszelkim wyniknąć mogącym względem niepewności prawych do takowych nieruchomości pretensyi; sprawienia na potomne czasy mocy i trwałości zawartym w tey mierze tranzakcyom; nakoniec przeszkodzenia wszystkim przy zawieraniu onych dla niedostateczney o prawdziwym stanie rzeczy wiadomości, tak zdarzającym się omyłkom prędkościom i podeysciom; a tym sposobem uniknienia wielkiej liczby nieszczęśliwych i kosztownych prawnych sporow: przeto postanowiliśmy często to dobroczynne dzieło, na wzór uskuteczniionego niedawno w Prusach południowych, także w inszych, na mocy Patentu dnia 26go grudnia 1795 i nastapiionego potom rozgraniczenia w przeszłym roku 1796 w possefsya wziętych bywszych Polskich Woiewodztwach i powiatach, które częścią teraźniejszą prowincyą nowowschodnich Prus składają, częścią do prowincyi Prus południowych przyłączone zostały, urządzić; przez niniejszy Patent, który iie być może do powszechney wiadomości ma być przyprowadzony, zamiar i intencyą naszą publicznie dać poznać, i każdego do kogo należy nauczyć, co ma czynić dla nabycia zdolności używania zbawiennych tego nowego urządzenia skutków, i uniknienia szkody i krzywdy, które z omieszkania dla niego mogłyby wynikać. Oświadczamy zatym i postanawiamy niniejszym Patentem naszym.

I.

Wszyscy posiadacze dóbr swoje i prawo własności czyli dziedzictwa do nich do Xiazg Hypotecznych podac powinni.

Gdy na pewności o własnictwie nieruchomych dóbr nie tylko właścicielowi samemu, ale stanowi i całej publiczności nader wiele zależy: więc obowiązkiem iest pierwszego, i niemniej wyciąga po nim spodziewana ztąd dla niego korzyść, ażeby użył prawnych środków i z podanych sobie przepisow czynnie pożytkował, które do tego dążą, ażeby ta pewność iawnie okazaną, i wszelkie względem niey spory i wątpliwości uprzątnione były.

A przeto wszyscy i każdy z osobną posiadacz nieruchomych dóbr w nowowschodnich Prusach, bez różnicy przymiotu ich i nazwiska iak były dotąd mianowane, w pewnych przez zwierzchnicze urzędy onym wyznaczyć i ogłosić mianych terminach tytuł dziedzictwa swego zatwierdzić, to iest sądowi pod którego Jurysdykcyą nieruchomość została donieść, z jakiego prawnego powodu onę posiadać, czyli sobie do niey istotne własnictwo albo zastawę, lub insze iakie niestate prawo przywłaśczać, i na czym to ich własnictwo albo possefsya się zasadza, a tym końcem wszelkie względem tego miane w ręku pisma, iako to: kontrakty kupna lub zamiany, testamenty, działy, celsye, dekreta *potioritatis*, zapisy zastawów, doczesnego użytku, dożywocia, albo dziedzicznych dzierżaw i czynszownictw, lub iakokolwiek bądź inaczej nazwane, w autentycznej formie złożyć i podać będą powinni.

Ci którzy temu zaleceniu nie uczynią zadosyć, i albo całę nie zgłoszą się, albo przez spóźnienie i nieposłuszeństwo w przystawieniu potrzebnych dowodów będą przyczyną, że ich tytuł possefsyi nayspóźniej z upłynieniem roku 1798 nie będzie dostatecznie w aktach Hypotecznych okazany i zatwierdiony, niechay się spodziewają, że

do dopełnienia niniejszey ustawy przez urząd skarbu naszego będą zmagleni, i że do ułatwienia które przy tym poprzedniczym urządzeniu interesantom nakładem skarbu naszego czyniemy, udziału mieć nie będą, owszem że sporządzenie Xiąg swoich hypotecznych sami własnym kosztem uiścić będą musieli.

II.

Wszyscy do takowych dóbr realne mający pretensye, powinni o nich przed końcem roku 1798 sądom uczynić doniesienie

Wszystkich, którzy do jedney z położonych w wspomnionych prowincyach i powiatach nieruchomości z iakiegokolwiek bądź źródła lub powodu pretensyą mieć się sądzą, uroczyście i publicznie wzywamy, ażeby z takowemi pretensyami iak najszybszniey, naypóźniej zaś przed ostatnim miesiącem grudnia 1798 w sądzie pod którego Jurysdykcyą takowa nieruchomość jest położona, osobiście lub przez plenipotentów, albo na piśmie zgłaszali się, oraz dokumenta na których zasadzają pretensyą, albo któremi okazaną być ma, w autentycznej formie do akt podali.

III.

To wezwanie ściąga się do wszystkich gatunkow realnych pretensyi.

To wezwanie nie tylko ściąga się do tych, którzy do takowey wsi pieniądze pretensye czyli to z hypoteki, dla zaległych szacunkowych, posażnych lub sukcesyjnych summ, czyli z kaucyi i zaręki lub z iakiegokolwiek bądź innego powodu mieć rozumieją, ale do tych także, którzy twierdzą, że im prawo własnictwa, *substitutionis fidei commissi* realne prawo użytkowania, *restitutionis*, lub *protymiseos*, bliższkość, albo inszy tym podobny przymiot służy, mocą którego własnictwo albo wolne rozrządzenie teraźniejszego posiadacza są określone; tudzież do tych, którzy od takowych gruntow współkowania (*Servitutes*) żądają, iako są: prawo wolney pąszy, wrębu, i insze tego rodzaju przywileje.

IV.

Bynaimniej zaś do osobistych i wezlowych długow,

Bynaimniej zaś nie tyczy się osobistych długow posiadaczow i takich pretensyi, które z ręcznych kart, skryptow, zapisow dłużnych, wezlow, lub inszych tym podobnych interesow, z których wedle praw realney pretensyi do nieruchomości zakładać nie można, pochodzą. Takowi owszem wierzyciele jedynie tylko osob dłużnikow swoich trzymać się powinni, inaczej sprawiliby sobie przez bezskuteczną odzwę do Xięgi hypoteczney nie potrzebne koszta, ile niniejsza ustawa szczególnie tylko do tego zmierza, ażeby Xięgi hypoteczne bez względu na osobę posiadacza porządnie i należyście usposobione były.

V.

Podane w przepisanyu przeciągu i okazane realne prawa do Xiąg hypotecznych porządknie wniesione będą.

Ci którzy podług niniejszego zalecenia realne pretensye swoje w czasie wyznaczonym przed upłynionym rokiem 1798, sądom podadzą, i powody ich należyście okażą, spodziewać się mogą, że te podług porządku czasu w którym z nimi się popisali, do nowych Xiąg hypotecznych wniesione, i onym przez to wszelkie prawa i pożytki, iakie podług ustaw krajowych takowemu wniesieniu podczas konkursu i w inszym czasie są właściwe, nadane będą.

Jeżeli jednak do wsi jedney tylu odezwie się realnych wierzycielow, że mogłaby widoczna z tad wynikać obawa, iż wartość nieruchomości niewystarczyłaby do zaspokoienia wszystkich: wtedy wolno będzie tym, których pretensye na dawniejszych oblatach i wpisach zasadzają się, przeciw młodszym aczby wcześniejszym zameldowanym współ wierzycielom proces *de prioritare* rozpocząć; zacząć wszelkie do

takowej wsi podane pretensye, w porządku iaki przez przeszłe ustawy i prawa mają sobie przepisany, dekretem *prioritatis* ulokowane, a potym według tegoż samego porządku do nowej Xiegi hypoteczney przeniesione będą.

Wszakże data odezwy w powszechności tylko względem takich pretensyi, które podczas publikacyi niniejszego Patentu już exystowały, prawo pierwszeństwa i *prioritatem* stanowić będzie. Przeciwnie zaś, względem wszelkich później zaciągniętych długów nie będzie zważać się na czas w którym były zameldowane, ale szczególnie tylko na onych gatunek, i na czas kiedy były zaciągnięte; a przeto takowe późniejsze długi, jeżeli nie mają za sobą iakiego osobliwszego przywileju, dawniecy oblatowanym i wpisanym ustąpić muszą.

VI.

Kto zaś nie odezwie się, utraci swoje realne prawo względem trzeciego posiadacza.

Przeciwnie ci którzy z przepisaną w §. II. i III. odezwą spóźnią się, nie utracą wprawdzie przez to prawa i pretensyi swojej, owszem wolno im będzie nawet po upłynionym już czasie normalnym przeciwko osobie swego dłużnika, jego sukcesorom albo inszym sukcesorom uniwersalnym zniemi się popisać; zgoda trzymać się wsi albo innszej nieruchomości, jeżeli jeszcze wręku dłużnika albo sukcesorów jego znajdować się będą.

Atoli względem trzeciego i z krzywdą jego takowy wierzyciel żadnego realnego prawa do nieruchomości bynajmniej żądać albo użyć nie jest mocen.

VII.

A przeto wsi od niego odzyskać nie może.

Jeżeli więc kto nie zgłosiwszy się na teraźniejszy wezwany przed końcem roku 1798, odezwie się z skargą windykacyjną albo z inszą względem własnictwa do takowej nieruchomości pretensją: ten wprawdzie przeciw teraźniejszemu posiadaczowi, jeżeli wieś znajdować się jeszcze będzie w jego ręku, prawnie wystuchany będzie, atoli, aczby wywiodł się w rzeczy samej z swoją pretensją, i luboby iemu własnictwo wsi albo prawo *substitutionis fidei commissi* lub inszy tym podobny przymiot do niego być przyznany, powinien będzie wszelako wszystkie dawniejsze na tę nieruchomość do xiegi hypoteczney wniesione pretensye, iakiegokolwiek będą gatunku przyznać, i osobom takowe pretensye mającym na tej wsi takie zapisać bezpieczeństwo, iak gdyby im prawa ich przez niego samego albo za wyraźnym jego zezwoleniem zapisane i przyznane były.

VIII.

Wszystkim wniesionym pretensjom dać pierwszeństwo powinien.

Nadto, gdyby kto po upłynionym roku 1798 inszą do tego terminu zamilczoną pretensją do takowej wsi lub gruntu, nie tak o własnictwo iak z inszego iakiegokolwiek realnego powodu pochodzącą chciał rościć, a wieś ta znajdowała się jeszcze w ręku teraźniejszego posiadacza: takowy wierzyciel podobnie przeciw temu posiadaczowi słuchany, i iemu nawet repetycja teyże wsi dozwolona będzie, lecz wszystkim w xiedze hypoteczney dawniecy umieszczonym pretensjom ustąpić musi, i wywiedziennego realnego prawa swego z uszczerbkiem żadney z nich użyć nie może; albowiem ustawy krajowe przepisują, ażeby porządek i pierwszeństwo między wielu na jednym gruncie umieszczonymi realnymi pretensjami, bez względu na ich dawność albo na właściwe onym przywileje i przymioty, iedynie tylko do porządku czasu stosowały się, w którym takowe pretensye do publicznych gruntowych i hypotecznych xiąg wpisane zostały.

IX.

W przypadku sprzedaży wsi, iedynie osoby i reszty majątku dłużnika swego trzymać się mają.

Gdyby wreszcie po skończonym roku 1798 takowa nieruchomość przez kupno, zamianę, darowiznę, zapis, celsją albo inszym iakimkolwiek sposobem do trzeciego

posiadacza (successore singulari) przeysć miała: w tedy ci, którzy miane dawneyi-
sze realne pretensye do tego gruntu nie podali, one, jeżeli się samey wsi tyczą, zu-
pełnie utracą, a pretensya takowe bez wszelkiej prekluzyi ipso jure za spełzite uznane
będą, tak dalece iż ani trzeci posiadacz i sam successor singularis, ani ci, którzy od
niego iakiekolwiek prawo do tego gruntu nabyli, dla tychże dawniejszych pretensyy
bynaymniej turbowani ani w odpowiedzi bydź nie mogą.

Z tym wszystkim i w tedy nawet jeszcze takowym późno odzywającym się wie-
rzycielom wolność popisania się z prawami swemi przeciw osobie dłużnika, sukces-
sorom jego, i reszcie jego majątku zostanie.

X.

Przepis względem wynikłych dopiero po upłynionym czasie pretensyy.

Co się dotąd powiedziało, tyczy się tylko takich realnych pretensyy, które
przed końcem roku 1798 iako ostatecznym przez niniejszy patent do zupełnego ukoń-
czenia dzieła hipotecznego postanowionym terminem wynikły. Względem wszystkich
innych późnierzayść mogących transakcyy i zapisów praw realnych, tudzież wzglę-
dem sposobu nabycia onych i okazania sądowi, iako też co do przymiotu do wniesie-
nia w księgi hipoteczne onym potrzebnego, do powszechnych przepisów prawa krajo-
wego i ordynacyi hipoteczney stosować się należy.

XI.

Jakim sposobem odezwę czynione bydź mają?

Tak posiadacze wsiow iako osoby realne mające pretensye, ile możności osobi-
ście w sadach albo w postanowionych przez nie oddzielnych kommissyach zgłaszać się
powinni; wolno jednak obojgu użyć do tego plenipotentów, których między wyzna-
czonemi w prowincyi kommissarzami sprawiedliwości, albo między osobami, które
przy bywszych Polskich sądach patronami lub palestrantami albo przy innych dykas-
teryach umieszczone były, wybrać mogą; gdyż dla ułatwienia tego dzieła wyraża-
niniejszym patentem naszym deklarujemy: ażeby do czynności tyczących się urządze-
nia hipotek, przy sądach naszych także Polscy prawnicy, jeżeli się w prowadzone-
mu w nich układowi poddać zechcą, za plenipotentów przypuszczani byli.

Zgłaszania się na piśmie nie przytomnych i oddalonych interesantów niemniej
także przyjęcie bydź mają; atoli jeżeli takowy interesant od dania żadanego przez sądy
dokładniejszego objaśnienia i potrzebnych wiadomości uchylił się, na zażeczenie sądow-
ani osobiście przed nimi nie stanie, ani prawnie umocowanego plenipotentu do pro-
wadzenia interesów nie postawi i tego potrzebną informacją nie opatrzy, albo przez
opóźnienie lub nieposłuszeństwo sam temu będzie przyczyną, że zadyktowana pre-
tensya jego nie będzie mogła bydź dostatecznie objaśnioną; w tedy poczytano będzie,
iako gdybycale nie odezwał się, i wszelkie podług §. VI.—IX. z omieszczonego zgło-
szenia się wynikające niepomyślne skutki sam sobie przypisze.

XII.

Ułatwienia, które uczynią się interesantom w tym nowym urządzeniu.

Dla ułatwienia ile możności tego urządzenia wszystkim interesantom, wyzna-
czyliśmy na potrzebne koszty znaczne summy z kas naszych, i nadaemy niniejszym
patentem naszym wszystkim tego obiektu tyczącym się czynnościom iakiekolwiek do
końca roku 1798 zaydą, wolność od stepów, i sportułów, tak dalece: iż tak posiada-
czom wsiow iako zgłaszającym się realnym pretendantom, żadna taxa ani sportuły
sądowe rachowane bydź nie mają, owszem tamci tylko po zupełnym uregulowaniu
księgi swojej hipoteczney nikczemną podług wartości wsi postanowić mianą składkę
na nieuchronne koszty ryczałtem zapłacą. Uczyniliśmy także potrzebne urządzenie,
ażeby księgi grodzkie i rejestra w miejscach zwyczajnych gdzie teraz są zachowane
na przyszłe czasy zostawały, i każdy miał zawsze sposobność potrzebną do poparcia
praw i pretensyy swoich i okazania, z tychże ksiąg ekstrakty zwyczaj-
nym dotąd sposobem wyymować.

Nakoniec rozkazujemy Nowo-wschodnio-Pruskim tudzież Warszawskiem i Piotrkowskiemu regencyom naszym, ażeby tenże nasz patent do powszechney wiadomości w kraju i zagranicą ile możności najlepiej i najszybciej niezwłocznie podali, i przy urządzaniu dzieła hipotecznego dozoru i staranności ich szczerze poruczonego, podług jego brzmienia nie tylko same z obowiązku urzędów swoich zachowały się, ale pilnie oraz na to baczyły, iżby niniejszym przepisom z strony niższych sądów realną jurysdykcyą wykonywających równie stało się jak najszybciej zadosyć.

Oryginał tego patentu ręką naszą podpisaliśmy i pieczęć królewską przycisnąć kazaliśmy. — Dan w Berlinie dnia 12 Kwietnia 1797.

Erderik Wilhelm.

(L.S.)

Goldbeck.

Ponieważ Jego Maiestat Dominium Kamionkę Strzumiłowę w Złoczowskim cyrkule bez licytacji w dziedziczną aręde dać raczył, zatem aukcyja na dzień 7 lutego roku przyszłego 1798 wypisana względem arędy tych dóbr już się odprawiać nie będzie, ale zamiast tego w ten sam dzień exmansionarska Præbenda we wsi Zawadzie w Tarnowskim cyrkule do funduszu religii należąca, we Lwowie w kancelaryi C. K. dóbr kameralnych administracyi z rana o godzinie 9 najwięcej podającemu publicznie przedana będzie.

Fiskalna czyli papierowej wywołać się mająca cena wynosi 5058 zł. ryń. 5 kr. zatem każdy chęć kupienia mający, rytgeldem czyli Vadio od 505 zł. ryń. 48 kr. za które się przewidywać domagać nie może, opatrzonym być powinien.

Rubryki intrat są następujące:

24 dni piśmnych pańszczyzny po 3 kr.	1 zł. R. 12 kr.
2 Sztuk przedzy po 12 kr.	2 — — 24 kr.
Od 27 Morgow 1545 □ sążni roli i łąk	30 — — 32 $\frac{1}{2}$ kr.
Od sadu	2 — — —
Od Dominium Dębicy w pieniądzech i naturaliach rocznie	245 — — 14 kr.
Summa Intrat	279 — — 22$\frac{1}{2}$ kr.

Rubryki wydatków.

Expens na rząd czyli Regię po 10 od sta	27 — — 56 $\frac{1}{2}$ kr.
Odrzucający ten expens od wyżej wyrażonych dochodów zostaje czystey Intraty rocznie	251 — — 26 $\frac{1}{2}$ kr.
Ktore po 5 od sta rachując czynia kapitał	5028 — — 50 kr.
Do tego cena starych budynków	29 — — 15 kr.
Summa tedy całego kapitału 5058 — — 5 kr.	

Opisanie tej Realności razem z otaxowaniem, i wyraźnym dochodów wyrażowaniem każdy chęć kupienia mający w kancelaryi C. K. dóbr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi każdego dnia przejrzyć może, które też akta w dzień aukcyi zgromadzonym chęć kupienia mającym do przeczytania podane będą.

Od C. K. dóbr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi.

We Lwowie dnia 1go grudnia 1797.

Leopold Haysler, administracyi przełożony.

Przez Ces. Kr. sąd szlachecki Krakowski Galicyi zachodniej mocą niniejszego Rdyktu wszystkim tym, do których należy wiadomo się czyni, od sądu pozwolono jest, aby do ogólnie wszystkich w Galicyi zachodniej znajdujących się, tak ruchomych, iako i nieruchomych dóbr JM. Pana Franciszka Dąbrowskiego zbieg wierzycieli był otwarty. Niniejszemi przeto wszyscy, którzyby iakiegokolwiek na przeciw zadłużonego prawo mieć rozumieli, obwieszają się, ażeby aż do 28 kwietnia roku 1798. Pretensye swoje przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie Pana adwokata Telesfora Billewicza prawnego Kuratora massy konkursowej, do tutejszego sądu szlacheckiego tym pewnie podawali, i w tym nie tylko rzetelność swojej pretensyi, ale też prawo, mocą którego w tej lub owej klasie umieszczonemu być żądają, okazali, ile że po upływie przepisanego czasu nikt więcej słuchany nie będzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensyami swymi do sądu nie nadgłoszą się, od wszystkich rzeczonych dłużnika w Galicyi zachodniej znajdą

iąceby się do, bez żadnego wyłączenia oddalenia, zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnego rachunku służyło, lub rzeczy jakiej prawem własności z masy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy jakiej nieruchomej do dłużnika należącej zabezpieczona była, tak dalece, iż takowi wierzyciele, gdyby masie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgrożenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w rozdziale o tym §. 86 obranie administratora masy, tudzież deputacyi wierzycielow nakazane jest, przeto wszystkich wierzycielow na dzień 30 kwietnia 1798 o godzinie 9 rana do tutejszego C. Kr. sądu szlacheckiego tym napomnieniem zwołuje się, iż tego samego dnia tymczasownie ustanowiony administrator masy lub potwierdzonym, lub też inny obranym, podobnie też i deputacya wierzycielow, do ktorey jednak nikt, iak tylko wierzyciel tej samej masy zdolnym być może podług §. 93 i 94 obraną być ma, oraz zaś przepisy, podług ktorych dobra administrować się powinny, iaką władzę deputacya względem administracyi masy ma, i iak daleko administrator deputacyi zlecenia dopełniać powinien, ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewniey stawić się należy, gdyż inaczej podług §. 65. Zbioru sądowego na ich niebezpieczeństwo obranie tak administratora, iak i deputacyi wierzycielow od tutejszego sądu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody unikać, gdyż w tym na C. Kr. dziedziczne kraje ustanowionych praw przepis zachodzi. Dan w Krakowie dnia 18 grudnia 1797.

Auersperg.

Piekurski.

J. Nob. Cronenfels m. p.

Z Rady Cef. Krol. Gallicyi zachodniej sądu szlacheckiego Krakowskiego.

Elsner.

Cef. Krol. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniej Gallicyi JP. Franciszka Dąbrowskiego wierzycielow, iako to: Michała, Ignacego, Maryannę i Bogumiłkę Dąbrowskich małoletnich, albo raczey kuratora im dziś wyznaczonego patrona Spyteckiego, JPanią Małgorzatę z Sieradzkich Smietankowską, Alexandre Pileką, JP. Wojciecha Jawornickiego, Jana Malinowskiego, Franciszka Malinowskiego, sukcesorow Orańskich, JP. Grzegorza Szurwińskiego, sukcesorow Wojciecha Niezgody, JP. Jakoba Nowakowskiego, Karola Malinowskiego, Ignacego Dąbrowskiego, Ignacego Raczyńskiego, Franciszka Kłudnickiego, sukcesorow Kobylskich, konwent Opatowski OO. Bernardynow, Grekow Opatowskich, Adamowskiego, Anastazego i Sadkowicza, JP. Jozefa Pomianowskiego, żyda Iwańskiego z Opatowa, kupca Gdańskiego Jakoba Rawicza, JP. Franciszka Cymermana i konwent Łysej Gory. Niniejszym uwiadomiam: iż na wyznaczenie, podług §. 482 i poprzedzających rozdziału 33 ordynacyi sądowej, dłużnikowi dobr ustępującemu, należytości prawnych dzień 21 maja 1798 r. o godzinie 10 z rana jest wyznaczony, na który dzień wierzyciele tutaj się stawić mają; ponieważ zaś miejsce bawienia się większej części wierzycielow tutejszym C. Krol. sądom szlacheckim nie jest wiadome, przeto wyznacza im się, ażeby w prawach swych nie szkodowali, w osobie tutejszego patrona Ignacego Miłkowskiego ich kosztem kurator ad lites przeciw masie krydalney, co się im wiadomo czyni z tem zaleceniem: ażeby każdy wierzyciel sądom tutejszym albo o przyjęciu innego patrona znać dał, albo wyznaczonemu kuratorowi należące do swych pretensy dokumenta i plenipotecyą na terminie wyznaczonym oddał, żeby tenże kurator nie tylko d. 21 maja 1798 względem wyznaczenia dłużnikowi należytości prawnej, tu w sądach ich miejsce zastępować, ale też do dnia 28 kwietnia 1798 r. iako terminu, po którym upłynionym żadne pretensye miejsca więcej mieć nie będą, nadto d. 30 kwietnia 1798 o godzinie 9 z rana, iako na dniu elekcyi kuratora dobr i kredytorow deputacyi, czyli potwierdzenia tymczasowego kuratora dobr w osobie JPana Wojciecha Jawornickiego od dnia dzisiejszego wyznaczonego, za ich mógł obstawiać prawami, gdyż inaczej każdy z wspomnianych wierzycielow, o których mieszkaniu nie jest wiadomo, skutki z zwłoki wynikające mogące sobie samemu przypisać będzie winien. — W Krakowie d. 18 grudnia 1797 roku.

Auersperg mp.

Piekurski mp.

Jos. Nobl. a Cronenfels.

Z rady Cef. Kr. sądow szlacheckich Krakowskich Gallicyi zachodniej.

Elsner.